

[Ragnhild Andersen.]

nedsætte folkepensionsbidraget f. eks. til $\frac{3}{4}$ pct. og lade invalidepensionsbidraget være $\frac{1}{4}$ pct.

Jeg forstår ikke det ærede medlem hr. Søren Andersens bemærkninger om, at man dog endelig må have $\frac{1}{2}$ pct. mere af den skattepligtige indkomst i skat. Det ærede medlem — og hans parti med — snakker jo vidt og bredt om skattelettelser, og det svarer jo ikke godt til den tale, det ærede medlem førte her i dag, hvor han var for- arget over, at man har sat invalidepensions- bidraget ned til $\frac{1}{4}$ pct. i stedet for som af kommissionen foreslået $\frac{1}{2}$ pct. Det vil ikke være så let for skatteborgerne at regne med $1\frac{1}{4}$ pct. af den skattepligtige indtægt, de har vist hovedbrud nok med alle de forskellige beregninger, der skal gøres nu på selvangivelserne; og ikke alene af den grund, men også af hensyn til besparelsen for skatteborgerne vil min gruppe finde det rimeligt, at man bliver stående ved 1 pct. af den skattepligtige indtægt. Det må være nok til dækning af folke- og invalidepen- sionsbidraget.

Samtidig kunne man jo forhøje arbejds- givernes bidrag, der procentvis udgør en stærkt faldende andel af invalidepensionen. Fra 1935-36 til 1956-57 er arbejdsgivernes andel i udgifterne til invalidepension faldet fra 14 pct. til 3 pct. Det er en meget lav procent, særlig i sammenligning med, hvad arbejdsgiverne yder i andre lande. Jeg har lige set i Nordisk Kontakt, at arbejds- giverne i vort land vist er dem i Norden, der yder det laveste bidrag til de sociale forsikringer. De yder alt i alt 2,5 pct., hvor de finske må betale halvdelen af omkost- ningerne ved de sociale forsikringer. I 1934-35 var arbejdsgivernes bidrag 3 mill. kr. I 1956-57, hvor prisniveauet var ganske anderledes og invalidernes antal meget større, måtte arbejdsgiverne kun af med 6,2 mill. kr.

Den kommunistiske gruppe anbefaler der- for, at man forhøjer arbejdsgiverbidraget, og at man samtidig fastholder, at den ene procent, vi i dag betaler i folkepensions- bidrag, fremtidig skal dække såvel folke- pensions- som invalidepensionsbidrag.

Jeg har nu berørt de væsentligste ændrin- ger og forbedringer, der indeholdes i lov-

forslaget. Alle disse forbedringer har natur- ligvis kommunisternes store sympati. Allige- vel mangler der, som jeg sagde det før, noget i forslagene for invaliderne, efter vor opfattelse i særdeleshed en almindelig for- højelse af invaliditetstillægget; det burde gøres større. Jeg bemærkede også med in- teresse, at den socialdemokratiske ordfører talte for en forhøjelse af invaliditetstillæg- get. Det ville være rimeligt at give det i hvert tilfælde en forhøjelse på 50 pct., måske mere, måske mindre, men en sådan forhøjelse ville kunne mærkes af samtlige invaliderede. Det foreliggende lovforslag er jo, som det ærede medlem fru Else Zeuthen sagde det, først og fremmest en håndsræk- ning til de allermest handicappede, dem, der får bistands- eller plejetillæg.

Den kommunistiske gruppe har den op- fattelse, at såvel folke- som invalidepen- sionisterne, der under ét hører under dette lovforslag, trænger hårdt til en almindelig forbedring af deres levevilkår. Den komm- nistiske gruppe har fremsat et lovforslag herom. Det ligger ganske vist i et udvalg, men jeg ved ikke noget som helst om, hvad der sker i det udvalg; jeg er ikke til- bøjelig til at tro, at der sker allermest. Jeg vil dog meget gerne høre, om jeg skulle have taget fejl, og jeg vil gerne rettes, hvis det skulle være tilfældet.

Jeg har bemærket mig, at Pressens Radioavis faktisk har saboteret meddelel- serne om det kommunistiske lovforslag, som indeholder forslag om en almindelig højnelse af såvel invalide- som folkepen- sionisternes levevilkår, idet det går ud på, at zonegrænserne skal bortfalde, grund- beløbene forhøjes med 300 kr. og 200 kr. årlig henholdsvis for ægtepar og enlige, aldersgrænserne sættes ned for folkepension- isterne, og at der gives børnetillæg ud over barnets 18. år, så længe uddannelsen varer. Selv finansministeren må jo i denne tid på møder erkende, at såvel folke- som invalidepensionister trænger til en almin- delig forbedring af deres levevilkår. Ja men hvorfor så ikke tage det med ind i ændringerne her, højtærede socialminister?

Jeg finder tillige, at man burde åbne adgang til, at invaliditets-, bistands- og plejetillæggene, som nu foreslås forhøjet for invalidepensionisternes vedkommende,